

den parlamentariske Historie. Det ærede Medlem kan ikke være ubekendt med, at Opløsning hidført af en Regering, der havde faaet en Afstemning i Underhuset imod sig, har fundet Sted i England. Begge Fremgangsmaader ere anvendte, baade at Regeringen overlader det til en anden Regering at tage Magten og fortsætte, og at den, hvis den skønner, at den, efter at have faaet en Afstemning i Underhuset imod sig, bør gaa til Appel til Vælgerne, gaar dertil; for blot at tage, hvad der ligger indenfor vor Levetid, og ikke henvise til Englands tidligere Historie, skal jeg kun minde om den store Opløsning, efter at Gladstones Homerule-Forslag var blevet forkastet. Efter Forkastelsen rettede Gladstone en Appel til Vælgerne, netop i Kraft af denne Afstemning. Hvad det ærede Medlem har paastaet om Parlamentarismen og Opløsningsretten, viser altsaa, at han havde gjort Ret i, da han var bleven gjort opmærksom derpaa, at erkende sin Vildfarelse i Stedet for at bore sig mere og mere fast i den.

A. P. Andersen: Jeg skal straks svare det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), at jeg jo udtrykkelig har erklæret, at Regeringen udmærket kunde opløse, men dertil fordredes i alt Fald, at den havde Kronens Samtykke. Det maa dog være parlamentarisk Skik, og det var det, jeg gerne vilde spørge den højtærede Konseilspræsident om. Den højtærede Konseilspræsident gik jo ganske udenom mit Spørgsmaal. Den højtærede Konseilspræsident sagde, at hvis Ministeriet faar et Mistillidsvotum inden denne Rigsdagssamlings Slutning, ville vi faa Valg i Sommer, saa snart som alle berettigede Hensyn tillade det. Jeg maa dog sige til den højtærede Konseilspræsident — og deri antager jeg, jeg er enig med det ærede Medlem fra Holbæk —, at en Konseilspræsident, der har faaet et Mistillidsvotum i det folkevalgte Kammer, har parlamentarisk kun een Ting at gøre, nemlig at indgive sin Demission. (Afbrydelse). Ikke det? Ja, saa ville vi altsaa faa det Syn her i Landet, at den radikale Regering trods et Mistillidsvotum kan tænke sig den Mulighed at blive siddende og regere i Maaned. Det ligger i alt Fald i den højtærede Konseilspræsidents Udtalelse. Jeg har ikke sagt, at den nuværende Regering ikke kan komme til Opløsning af Folketinget, selv om den faar et Mistillidsvotum, jeg har kun sagt, at efter den Opfattelse, jeg har af Parlamentarisme, har Regeringen, naar

den har faaet et Mistillidsvotum, kun at indgive sin Demission og derefter se, om den tredje Faktor i Forfatningen vil opfordre den til at søge at skaffe sig et Fler-tal i Folketinget. Paa anden Vis kan jeg ikke forstaa Parlamentarismen, og det er vistnok ogsaa den rigtige Opfattelse af den og den Opfattelse, som gøres gældende overalt. Nu have vi altsaa hørt, at den højtærede Konseilspræsident kan tænke sig at blive siddende trods et i det folkevalgte Kammer vedtaget Mistillidsvotum, og det glæder mig, at dette er konstateret.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det ærede Medlem har intet nyt erfaret i Dag. Allerede i den Tale, jeg holdt første Gang jeg som Konseilspræsident havde den Ære at tale til dette høje Ting, sagde jeg, at saa snart dette høje Tings Fler-tal giver Ministeriet et Mistillidsvotum, er det Ministeriets Hensigt at appellere til Vælgerne for at faa at vide, hvad Vælgerne ville.

Rode: Det ærede Medlem fra Kerteminde (A. P. Andersen) siger vedblivende, at det vilde være uparlamentarisk, hvis en Regering efter en Afstemning i Folketinget, hvor kun et Mindretal støttede den, opløste Folketinget, og han hævdede, at i alle andre Lande forstod man Parlamentarisme anderledes. Jeg afbrød ham og henviste til England. Han nægtede, at det forholdt sig rigtigt med denne Henvisning. Derefter paaviste jeg for ham ved et bestemt Eksempel, at Henvisningen var rigtig, og jeg gendrev saaledes fuldkomment hele hans Fremstilling. Saa greb det ærede Medlem til, i Stedet for det, han oprindeligt havde sagt, at henvise til Spørgsmaalet om Kronen. Dette er jo i denne Forbindelse ganske ligegyldigt, thi Kronens Forhold til Opløsning er ganske det samme, enten det er den Regering, der sidder før den afgørende Afstemning eller efter denne, der ønsker at opløse. Spørgsmaalet er, hvorvidt det er uparlamentarisk eller imod parlamentarisk Skik, at Regeringen efter at have faaet en Afstemning imod sig appellerer til Vælgerne med Kronens Samtykke. At dette er parlamentarisk Skik i et Land, hvor Parlamentarismen har levet, har jeg paavist, og det ærede Medlem har ikke kunnet modbevise det.

A. P. Andersen: Det ærede Medlem har ganske Ret, vi ere jo slet ikke uenige heri. Men det, jeg spurgte om, har jeg ikke faaet Svar paa. Det ærede Medlem er naturligvis bedre inde i det radikale